

mel legeris, vel audieris, quęcumque ea fuerint, vel quantacumque, quo-
 vis postea tempore legentis modo repręsentas: Verborum, sententia-
 rumque, vehementissima cum iucundā gravitate penetratio, siue comi-
 nus cum hostibus Ecclesię decertes, siue eminus pugnes: ut non tam ver-
 ba dicere, quā verbera inferre, non stylum exerere, sed lethalia tela iace-
 re videaris: sitque omninō necesse, adversarios pręsentes vel obtupefa-
 ctos obmutescere, vel tremebundos turpiter aufugere, absentes formidi-
 ne nominis Tui in tenebris conticescere. Sed quis enarrare sufficiat, qui
 Tibi ab universo terrarum Orbe omnium laudum concentus, quę om-
 nis glorię concordia debeatur, de ijs quę deploratissimis hisce infausta-
 rum heresum & innovationum temporibus, maximo Dei beneficio ope-
 ratus es in quamplurimorum salutem, dum alios in fide avitā firmissimē
 stabilisti, alios ad eam potentissimē convertisti? An non enim Tu Princi-
 pem ter illum Maximum, errantem in invio, in viam rectam reduxisti, &
 unā cum eo Patriam tuam ab interitu pręservasti, Urbem gaudio replē-
 sti, Orbi pacem peperisti? An non Tu Públicos Magistratus, è faucibus
 diaboli abstractos, Deo obrulisti: Privatos homines, atrā fallaciarum cali-
 gine demersos, in candidissimam veritatis lucem eduxisti? An non Tu (fi-
 denter dicam) Fidem ipsam Catholicam, non solūm contra patentes eius
 hostes, sed & adversus eos, qui velut sinuosi colubri latenter humi re-
 pentes, obliquis eam heresibus, & tortuosis schismatibus fraudulenter
 oppugnare sategerunt, fartam rectam gloriosissimē conservāsti? Nota lo-
 quor: nec verenda orationi quęsitę assentationis suspicio, si de tot nobi-
 lissimis victorijs, opimisque spolijs, omnium antiquorum trophęorum,
 triumphorumque excedentibus merita, Tibi iustissimē competere dixe-
 ro, ut inauditis hęctenus omnibus sæculis titulis, unus ipse à cunctis prę-
 diceris Pater Patrię, Principis, Publicorum, Privatorum; & longē aug-
 stiori decore nomineris Clypeus & Gladius Ecclesię, Fideique Romanę,
 quā olim seu Fabius Maximus, seu Marcellus, Reipublicę. Possent & his
 pleraque addi de Tuā in rebus agendis, & domi forisque, & intus extrā-
 que regnum, industriā, solertiā, vigilantia, quę nomen tuum apud Ponti-
 fices & Principes, in Consistorijs, & Consilijs, ac Conventibus, tam Ecce-
 siasticis quā sæcularibus, in Scholis, inter omnes denique nobiles & ple-
 beios, celeberrimum reddiderunt. Sed cohibenda est oratio, ne gravitas
 epistolaris in panegyrim diffluat, reddaturque auribus Tuis ipsa mole-
 stior, quę iam huiuscemodi pręconijs audiendis ad fastidium usque iugiter
 assueverunt. Haud tamen temperare fas est, quin in tot generalium be-
 neficiorum enumeratione, privatam etiam gratiam omnibus testatam fa-
 ciam; dum & primō frater meus clarissimus, non infimi inter literatos
 nominis, *Ioannes Spondanus*, atque inde ipse Ego, Tuā maximē operā di-
 vinitus illustrati, ab innatā mihi, intinctā ei cum infantia, hæreticā dece-
 ptione, Catholicę fidei sinceritati postliminio restituti sumus. Ut nemo
 adeo sit impius, aut ingratus, qui non me Tibi, quod olim Paulinus Au-
 gultino, acclamare permittat; *O verē sal terra, quo pręcordia nostra, ne possint
 sæculi errore vanescere, conduntur! O lucerna dignē super Ecclesię candelabrum
 posita, quę latē Catholicis de septiformi lychno pastum oleo lætitię lumen effundens,
 densas licet hæreticorum caligines discutis, & lucem veritatis è confusione tenebrarum,
 splendore clarifici luminis enubilas!* At quia omni laude superiora sunt hęc be-
 neficia,

Apud Aug.
 47. 31.

neficia,